

SAMACHAR

Het enige nieuwsblad over Nepal, verzorgd door stichting ICFON, International Council for Friends Of Nepal

Waterprojecten ISARD

**Plastic afval, recycling in
Nepal is nodig**

**Ervaringen van twee vrouwen
in ruraal Nepal**

Bezoek van Ashok Sapkota

4 vragen aan...

Actueel in Nepal

ICFON

International Council for Friends of Nepal, The Netherlands

Aan deze Samachar werkten mee:

Wilko Verbakel
Nini Jonkman
Sandra Rutten-Kroot
Henk Rüger
Barbara Wurfain

De artikelen in deze Samachar weerspiegelen niet noodzakelijkerwijze de mening van het bestuur van ICFON

Stichting International Council for Friends of Nepal - The Netherlands

Bestuursleden:

Wilko Verbakel	<i>voorzitter</i>
Henk Rüger	<i>penningmeester</i>
Sandra Rutten-Kroot	<i>secretaris</i>
Shiba Degenhart	<i>algemeen lid</i>
Nini Jonkman	<i>algemeen lid</i>
Vacant	<i>algemeen lid</i>

Postadres:

Lobo Braakensiekstraat 156
1065 HR Amsterdam
T 020 617 59 54

IBAN: NL57ABNA0491202490
BIC: ABNANL2A
t.n.v. ICFON, Delft

KvK: 41156774
RSIN: 816065366

Eindredactie: Lia Rüger

Vormgeving: 16h, Cor de Bruijn

Administrateur: Henk Dijkstra

Website: Erwin van Hal

Drukwerk en verzending:
Druk.Tan Heck, Delft

Samachar verschijnt 4x per jaar

Voorwoord

Beste Nepalvrienden,

Voor u ligt alweer de laatste Samachar van dit jaar. Op 24 november a.s. is onze donateursmiddag. Ik hoop dan veel donateurs te ontmoeten. Komt u ook?

De moesson is sinds half september weer voorbij en hoewel er op vele plekken in Nepal weer landslides waren en zelfs overstromingen in Kathmandu en Bhaktapur, hebben onze projectgebieden gelukkig geen grote problemen ondervonden. De weg naar Sunkhosi (ISARD) was aan het begin van de moesson weggespoeld, maar die hebben ze gelukkig weer kunnen herstellen. Vanaf half oktober zullen de onverharde wegen in de bergen ook weer beschikbaar zijn en hoeven de boeren hun oogst niet meer helemaal te voet naar de markt te brengen, wat ze veel tijd scheelt. In de vorige Samachar noemde ik al dat ISARD verschillende waterprojecten heeft uitgevoerd. In deze Samachar staan we daar uitgebreid bij stil. Alle waterprojecten hebben hun eerste moesson gelukkig overleefd. Nu de droge periode weer is begonnen zijn alle bewoners erg blij dat er voldoende water is om te drinken, te wassen en zelfs voor irrigatie.

Ook leest u in deze Samachar een verhaal over de problemen van plastic afval in Nepal. ICFON heeft de gewoonte om het opruimen van afval onderdeel te maken van de projecten. Een voorwaarde voor ondersteuning in hun dorpen is dat ze zelf rommel op de paden opruimen en leren dat ze afval alleen weggooien in afvalbakken. Zo proberen we ook hieraan een klein steentje bij te dragen. Ook bij ons nieuwe project in Darbung (Gorkha) hebben de dorpingen al een aantal keren afvalopruimdienst gehad. Dit project loopt voorspoedig en de dorpingen hebben grote interesse om meer over landbouw en veeteelt te leren. Het grote probleem bij alle projecten blijft echter de grote trek van mannen naar het buitenland, waardoor de vrouwen en oude mannen overblijven. Maar de bedoeling is dat over vijf jaar deze vrouwen allen een eigen inkomen hebben van 500 - 1500 euro per jaar, terwijl ze nu amper genoeg telen om vijf maanden van te eten.

Al deze projecten zijn alleen mogelijk dankzij al onze donateurs. Mocht u uw donatie voor dit jaar nog niet hebben overgemaakt, dan stellen we het erg op prijs als u dat alsnog doet.

Hartelijke groet, namens het ICFON bestuur,

Wilko Verbakel

Voorzitter ICFON

Ten eerste ...

Uitnodiging donateursdag 24 november

In de vorige Samachar berichtten we u over de donateursdag die we organiseren op zaterdagmiddag en -avond 24 november. Het programma is ondertussen rond op een aantal details na.

Programma

Vanaf 13.00 uur bent u welkom in de Tuindorperkerk in Utrecht. Om 13.30 uur zal het programma starten met een korte opening door voorzitter Wilko Verbakel. Daarna zal Jacques Hendriks u toespreken. Jacques is redacteur en verslaggever bij de krant BN de Stem, onderdeel van Persgroep Nederland. Hij is vaak in Nepal en heeft veel in de bergen geklommen. Jacques heeft het boek 'Gek op Nepal' geschreven.

Vervolgens neemt oud-bestuurslid van ICFON Barbara Wurfbain u mee door het Nepal van vroeger en nu. Aan de hand van oude dagboekfragmenten zal ze een samenvatting geven van haar bezoeken aan Nepal en vertellen wat zij heeft gezien als veranderingen in de afgelopen jaren. In de pauze die daarna volgt worden er Nepalese hapjes geserveerd en kunt u onder het genot van een drankje ervaringen uitwisselen. Ook zullen er wat kraampjes zijn waarin spullen worden

verkocht en kunt u boeken kopen. Na de pauze volgt er een documentaire van Ramesh Khadka over migratie vanuit Nepal naar India, een hot item op dit moment in Nepal. De middag wordt afgesloten met een lezing van journalist Lucia de Vries. Zij woont deels in Nepal en zal ons informeren waar je als journalist in Nepal tegenaan loopt. Hoe is het om als buitenlandse journalist in Nepal te leven en te werken?

Rond 16.30 uur kunt u genieten van een drankje en nog wat napraten. Voor degenen die zich daarvoor hebben aangemeld zal om 18.00 uur een Nepalees diner geserveerd worden in restaurant Gandhi aan de Oude Gracht a/d Werf 153.

Locatie

De donateursmiddag zal worden gehouden in de Tuindorperkerk in Utrecht.

Adres: Professor Suringarlaan 1, 3571 WH Utrecht

Openbaar vervoer: Het makkelijkst is om te reizen met het openbaar vervoer. Er stoppen meerdere (Intercity) treinen per uur op station Utrecht. Op het centraal Station Utrecht kunt u overstappen op bus 7 richting Voordorp, deze bus rijdt 4 keer per uur. Uitstappen bij

(vervolg tekst linkerkolom pag. 4)

Op de cover...

Mankha watertap

Inhoud

Colofon	2
Voorwoord	2
Ten eerste...	3
Waterprojecten ISARD	4
Plastic afval, recycling in Nepal is nodig	8
Ervaringen van twee vrouwen in ruraal Nepal	10
Bezoek van Ashok Sapkota	13
4 vragen aan...	14
Actueel in Nepal	15
Nieuwe folder ICFON	16

halte Eykmanplein (ongeveer 12 minuten in de bus), vanaf daar is het nog 6 minuten lopen.

Met de auto: Neem op de A27 afrit 30, knooppunt Rijnsweerd. Volg de borden 'De Bilt'. Volg de Biltse Rading en Kardinaal de Jongweg naar de Professor Suringarlaan. Volg de 2 linkerrijstroken om linksaf te slaan naar de Biltse Rading. Neem op de rotonde de 2e afslag naar de Kardinaal de Jongweg. Neem op het Eykmanplein de 2e afslag en blijf op de Kardinaal de Jongweg. Sla rechtsaf naar de Professor Leonard Fuchslaan. Sla rechtsaf naar de H.F. van Riellaan. Sla linksaf naar de Professor Suringarlaan.

Let op het is hier betaald parkeren!

Tarieven 2.58 euro per uur.

Diner: Restaurant Gandhi, Oudegracht a/d Werf 153, 3511 AK Utrecht.

Wandelend: 20 minuten. Een kaartje met wandelroute kunt u krijgen in de zaal.

Openbaar vervoer vanaf de Tuindorpkerk: U wandelt naar Willem van Noortplein (8 minuten). Daar neemt u bus 1 naar Hoograven. Uitstappen bij Sint Jacobsstraat in Utrecht, vanaf daar is het nog 4 minuten lopen.

Voor degenen die wat minder goed ter been zijn kan vervoer worden geregeld. Als u daarvan gebruik wilt maken, kunt u dat ter plekke melden.

Praktische informatie

De toegang tot de donateursmiddag is gratis en introducees zijn uiteraard van harte welkom. In verband met de catering en het inrichten van de ruimte willen wij graag weten op hoeveel personen wij kunnen rekenen. Daarom vragen we u om zich van tevoren aan te melden; bij voorkeur op ons mailadres info@icfon.nl. Heeft u geen internet? Dan kunt u zich aanmelden op telefoonnummer 06-30784604 (Sandra Rutten-Kroot). Als u aan het diner wenst deel te nemen kunt zich daarvoor aanmelden door een bedrag van € 25,00 per persoon over te maken op rekening: NL57ABNA0491202490, t.n.v. ICFON te Delft onder vermelding van "diner 24-11".

Waterprojecten ISARD

Door: Wilko Verbakel

Acht maanden na de aardbeving was ik op bezoek bij ISARD en gingen we ook kijken naar een paar gebieden waarnaar we de projecten zouden kunnen uitbreiden. Eén van die plekken was Phulpingkatti, in de bergen ten noorden van Ghorthali. Bij het binnenkomen van het grootste dorp, Thami Gaon, stonden allerlei grote borden van hulporganisaties die na de aardbeving hulp hadden gegeven, meest voedsel en plastic. Het dorp bood een troosteloze aanblik.

Over een groot deel van een kale steile helling lagen 200 shelters, op de plek waar voorheen hun huizen stonden. Het meest opmerkelijke was dat er bijna niets groeide: een kale grijze helling van terrassen. Boven, bij de school, was een watertap en daar bleek ook het grootste probleem van het dorp: het water druppelde slechts eruit. Er was altijd al een gebrek aan water,

De nieuwe grote watertank in Mankha

maar na de aardbeving was de opbrengst van de bron flink verminderd. Er was amper genoeg voor de mensen om te drinken, laat staan voor irrigatie. Dus gewassen telen kon alleen in de moesson. Uit gesprekken met de dorpelingen bleek dat ze maar één ding wilden van een organisatie, namelijk de watervoorziening herstellen.

Helaas bleek geen enkele van de grote hulporganisaties daarin geïnteresseerd. Hun grote aanplakbiljetten waren vooral om te laten zien dat ze wat eten gebracht hadden. Ik besprak met ISARD de mogelijkheden voor een nieuw project daar, maar uiteindelijk zijn we daar toch niet begonnen omdat ISARD niet genoeg personeel had en wij niet genoeg geld. Het zou uiteindelijk nodig zijn om 2 mensen van ISARD staf permanent in het dorp te stationeren voor een succesvol project. En dat jaar moest ISARD ook nog projecten van ICCO uitvoeren.

Anderhalf jaar geleden bezocht ik ook een ander mogelijk nieuw projectgebied, Mankha. De situatie leek erg op Phulpinkatti, kale grijze terrassen, een tap waaruit het water druppelde en geen enkele van de

grote organisaties die daar na de aardbeving kwamen geïnteresseerd om ze te helpen. Veel dorpelingen moesten dagelijks 45 - 60 minuten lopen naar een tap waar nog wel wat water uit kwam. Omdat het iets dichterbij Barabise lag zou het wat gemakkelijker zijn om met de ISARD-staf daar een project te beginnen. Nadeel was wel dat ze in Mankha ISARD nog niet kenden en best wantrouwig waren jegens weer een nieuwe organisatie in hun dorp.

Eén van de nieuwe grote watertanks in Phulpinkatti

Begin 2018 hoorden we van onze grootste donor, Inproba, dat ze ons dit jaar wederom met een aanzienlijk bedrag zouden steunen. Tevens waren de projecten van ICCO ten einde gekomen, dus ISARD had weer personeel beschikbaar. Dit was voor ons de reden om te besluiten twee grote waterprojecten te starten, zowel in Phulpinkatti als in Mankha.

De waterbron van Mankha ligt op meer dan 5 km afstand. Door de aardbeving is het opvangbassin beschadigd en verschillende stukken van de pijpleiding zijn

vernield. Deze pijpleiding gaat over een stuk berg waar elke moesson aardverschuivingen plaatsvinden, dus daar zou een nieuwe pijp goed stevig vastgezet moeten worden. ISARD heeft voor de materialen gezorgd: zeshonderd meter pijpleidingen, cement om de leidingen vast te zetten en een opvangbassin te maken bij de bron en 11 wateropvangvaten van elk 1000 liter voor verschillende plekken in het dorp. Het opgevangen water kan dan later gebruikt worden voor landbouw. Door deze 11 waterpunten hoeven de dorpelingen nu nog maar maximaal 5 minuten te lopen om water te

Een andere nieuwe grote watertank in Phulpingkatti

halen. De dorpingen moesten zelf bijdragen in de vorm van (onbetaalde) arbeid (318 man-dagen), terwijl ze voor een deel van hun arbeid (408 man-dagen) weer betaald werden door ISARD. De dorpingen moesten de leidingen kilometers ver dragen tot aan de bron, ze moesten graven om de pijpen in de grond te leggen en op de riskante plekken vastzetten en beschermen met cement. Op de foto's is te zien dat het erg gevaarlijk werk was om de leiding in het landslide gebied aan te leggen. Om te zorgen dat er in de toekomst budget is voor onderhoud van de watervoorziening leggen alle

families elke maand 20 Rs in. Ondanks verzoeken van ISARD en de dorpingen heeft de overheid helemaal niet bijgedragen aan dit waterproject.

In Phulpingkatti was er geen sprake van reparatie omdat de oude bron door de aardbeving was opgedroogd. Er was nog een andere bron op ruim een kilometer van het dorp en een paar kleinere bronnen verspreid. Omdat Phulpingkatti een erg uitgebreid dorp is moest ISARD van verschillende bronnen water laten komen. Twee grote opvangvaten van 10 en 5 m³ en

6 kleinere vaten van 500 - 2000 liter zijn in het dorp geïnstalleerd en meer dan 900 meter nieuwe pijpleiding (zwart polyethyleen) is aangelegd, na hergebruik van de al aanwezige pijpleiding. De watertanks staan op één meter hoge betonnen structuren; 75 zakken cement, 16 m³ zand en ijzerbewapening werd gebruikt en voor alles waren 8 vrachtwagenritten nodig.

Met de hulp van 218 man-dagen vrijwilligerswerk werd bijgedragen door de dorpingen uit Phulpingkatti. De totale kosten voor Phulpingkatti waren bijna 9000 euro waarvan 6000 euro door ICFON werd betaald en 1500 euro door de lokale overheid werd bijgedragen om betonnen watertaps te verbinden aan de tanks. ISARD gaat een groep dorpingen trainen, zodat ze zelf het onderhoud kunnen doen van de watervoorziening. Elke familie legt nu 100 Rs per maand in voor toekomstige onderhoudskosten. Nu er voldoende drinkwater is in het dorp is de volgende stap het beginnen met landbouw buiten de moesson. De afgelopen maanden hebben de dorpingen de eerste trainingen gehad en na de moesson kunnen ze het in praktijk brengen. Ik hoop dat we spoedig foto's gaan ontvangen van weer groene terrassen in het dorp!

Tenslotte heeft ISARD nog een paar kleinere waterprojecten gedaan in Duragaun, Chitrepati en Phagu, in Dhuskun, voor in totaal 68 huishoudens. Dit kostte 4000 euro plus de lokale bijdrage in de vorm van arbeid. Vier tanks van 5000 en 2000 liter en 2 van 500 liter zijn geïnstalleerd en meer dan 2 km nieuwe pijpleiding was nodig naast het hergebruik van de oude leidingen. De dorpingen hebben 138 man-dagen aan arbeid bijgedragen.

Plastic afval, recycling

Bron: Kathmandu post

Vertaald door: Sandra Rutten-Kroot

In het onderstaande artikel maakt Rijal, een assistent-professor aan de landbouwuniversiteit in Chitwan, Nepal, zich zorgen over de hoge mate van plasticvervuiling in Nepal. De tekst is bijna letterlijk vertaald, met wat kleine aanpassingen, uit de Kathmandu post van 10 juni 2018.

Dit jaar is er tijdens wereldmilieudag (5 juni 2018) de nadruk gelegd op het recyclen van afval. De slogan daarbij: 'we verslaan de vervuiling van plastic', heeft Nepal aan het denken gezet. Door een snelle toename van de bevolking, is er ook een snelle toename in het gebruik van plastic gekomen de afgelopen jaren. Uit gegevens blijkt dat wereldwijd 500 miljard plastic zakken worden gebruikt. Vanwege het gemak, veelzijdigheid en lage kosten, gebruiken we plastic uitgebreid in ons dagelijks leven. Onderzoek toont aan dat er tegen 2050 meer plastic in de oceanen zal zijn dan vissen, als een vergelijkbare trend zich voortzet. Mensen zijn sterk afhankelijk van plastic en vragen om een plastic zak voor alle spullen die ze op de markt kopen. Ook keukengerei, kleding en decoratieartikelen zijn van plastic, waardoor het een bijna onmisbaar onderdeel van de huidige maatschappij in heel de wereld is.

Onderzoek heeft onlangs aangetoond dat kleine plastic deeltjes niet alleen de oceaan hebben vervuild, ze hebben ook het drinkwater van de wereld besmet. Een onderzoek uitgevoerd aan de Minnesota School of Public Health toonde aan dat kraanwater overal wordt verontreinigd met microplastics (heel kleine plastic)-vezels, van New York tot New Delhi. Microplastics is het meest voorkomende soort afval dat in onze oceanen wordt aangetroffen. Het absorbeert ook giftige chemicaliën die kanker en andere ziektes veroorzaken. Deze chemicaliën komen vrij bij consumptie door waterdieren en veroorzaken uiteindelijk het biomagnatie-effect. Dit effect treedt op wanneer er een verhoogde giftige che-

in Nepal is nodig!

Plastic afval - bron Kathmandu Post

mische stof in de voedselketen is. Er is echter nog geen onderzoek naar gedaan in Nepal.

Volgens een onderzoek van de Asian Development Bank (ADB) in 2012, droeg plastic bij aan 12 procent van de afvalproductie. Aan de ene kant veroorzaakt het verbranden van plastic schadelijke broeikasgassen, die verantwoordelijk zijn voor het broeikaseffect en de klimaatverandering, terwijl aan de andere kant overtollig plastic leven van de zee en de mens bedreigt. Het verstopt ook riolen. Dit alles heeft een onomkeerbare impact op ecologische gemeenschappen die ecosystemen hinderen en tegelijkertijd een hele reeks problemen veroorzaken.

Afvalscheiding

Het zomaar weggooien van plastic is nog steeds gangbaar in Nepal. Een wegwerpplastic zak kan 100 tot 500 jaar nodig hebben om uiteen te vallen, maar het scheiden van afval in Nepal wordt vrijwel niet gedaan. Terwijl de ontwikkelde landen opmerkelijke verbeteringen hebben doorgevoerd in het scheiden van afval via innovatietechnologieën, samen met efficiënte recycling, het maken van biologisch afbreekbare zakken, afval omzetten naar energiesystemen en sanitaire stortplaatsen, lijkt Nepal hierin stil te staan. Ondanks de urgentie voor de goedkeuring van een verbeterd systeem in de sector afvalscheiding lijkt de onlangs toegewezen begroting

voor het belastingjaar 2017/18 deze kwestie over het hoofd te hebben gezien. Sommige initiatieven in Nepal, zoals het verbieden van kunststoffen in sommige steden en supermarkten zijn niet voldoende als we duurzame ontwikkelingsdoelen willen bereiken. Duurzame ontwikkeling is onmogelijk als er geen vertaling naar de samenleving wordt gemaakt. Daarbij zijn investeringen en vernieuwingen cruciaal.

Om plasticvervuiling tegen te gaan, moeten geschoolde mensen ingezet worden die workshops en trainingen zouden moeten geven door heel het land over het hergebruiken en recyclen van plastic. Dit zal niet alleen de vervuiling onder controle houden, maar ook ruimte creëren voor het genereren van inkomsten bij plattelandsbewoners. Eenvoudige dingen zoals het hergebruiken van onze plastic flessen en bekers, het dragen van uw eigen tas naar het winkelcentrum, het vermijden van het gebruik van rietjes in restaurants, zijn enkele van de basisveranderingen die we in onze levens kunnen implementeren om dit probleem te beteugelen. Heel lang heeft plastic ons leven makkelijker gemaakt, maar nu verdrinken we er in!

Onze liefdesrelatie met plastic is giftig en dat moet veranderen, voordat het ons meer schade berokkent dan het al heeft gedaan.

Bij ons nieuwe project in Darbung leert Green Foundation Nepal de dorpelingen dat ze elke paar weken afval moeten opruimen

Dhan Kumari Thami met een medewerker van ISARD aan het werk met de handploeg

Training van ISARD: ervaringen van twee vrouwen in ruraal Nepal

Door: Nini Jonkman

Onze Nepalese partner ISARD geeft training en ondersteunt boeren om groenteteelt en veeteelt op een effectieve manier te kunnen toepassen. Boeren leren hierdoor om groente te verbouwen die zij kunnen verkopen op de markt en om hun veestapel te verbeteren. ISARD heeft twee vrouwen die al enkele jaren deelnemen aan het programma gevraagd naar hun ervaringen en hoe de ondersteuning hun dagelijks leven heeft beïnvloed.

Dhan Kumari Thami is 52 jaar en heeft haar hele leven al als boerin in Dhuskun gewerkt. Ze is nooit naar school geweest. Samen met haar man en dochter zorgt ze voor het vee en teelt ze groenten. Vroeger waren ze volledig afhankelijk van de regenval en verbouwden ze alleen rijst en maïs. Dit was niet genoeg om in hun eigen behoeften te voorzien en daarom moesten ze vaak ook nog producten op de markt kopen. Om rond te kunnen komen werkten Dhan Kumari en haar man ook als arbeiders in Bahrabise en Panchkhal.

ISARD heeft irrigatie aangelegd in het dorp, waardoor Dhan Kumari en haar familie verschillende groenten

kunnen verbouwen op hun stukje land. Het land was eerst niet vruchtbaar, omdat het eenzijdige gebruik van alleen rijst en maïs de aarde had uitgeput. ISARD heeft de boeren geleerd om mest en compost te maken om zo de kwaliteit van de grond te verbeteren. Dhan Kumari heeft deze training ook gevolgd en kan nu het hele jaar door groenten verbouwen. Ze verbouwt nu o.a. tomaten, bloemkool, komkommer en chili's. In november en december is de grond vrij en gebruikt ze organische mest om de grond te verrijken. Dhan Kumari Thami en haar man gaan 's morgens in alle vroegte aan het werk in het veld om de groenten te verbouwen en voor hun vee te zorgen. Soms zijn hun dagen zo druk dat ze niet

naar huis gaan, maar in een hut slapen die naast hun velden staat.

Omdat Dhan Kumari nu meer producten van haar land kan oogsten, kan ze deze ook op de markt verkopen. Hierdoor zijn de inkomsten van haar gezin gestegen en is hun levensstandaard verbeterd. De aardbeving van 2015 heeft hun huis vernield. Ze moeten een nieuw, en ook steviger, huis bouwen. Dit was een grote zorg voor haar, maar het huis is gelukkig bijna klaar. De spaargroepen die ISARD helpt opzetten in de dorpen waren hierbij een uitkomst. Dhan Kumari legt uit: "We zijn begonnen met bouwen maar wachten op het geld van de regering. De boerderij brengt niet zoveel op dat het huis gemakkelijk gebouwd kan worden. De regering geeft ons 3 lakh en het huis gaat minimaal 8 lakh kosten. Dus we hebben wel wat schulden. We konden gelukkig een lening krijgen van de spaargroep en van familieleden."

Over het algemeen is Dhan Kumari erg tevreden met de vooruitgang die ze boekt met haar boerderij. Wel merkt ze dat haar leeftijd meer en meer parten gaat spelen. De producten die ze oogsten verkopen ze op de markt van Bahrabise. Dit is de dichtstbijzijnde markt, maar het is wel 2 uur lopen vanaf hun dorp. Elke 2 of 3 dagen moeten Dhan Kumari en haar man deze tocht maken, met de oogst die ze willen verkopen op hun rug: "We dragen allebei 40 tot 50 kilo groenten per keer. Onze dochter werkt ook als leerkracht, maar helpt ons waar mogelijk om de groenten te verkopen. Toch blijft het

Dhan Kumari Thami aan het werk bij haar gewassen

Dhan Kumari Thami en haar man in de velden bij hun vee. Op de achtergrond zijn hun groentevelden te zien

een moeilijke taak voor ons en het is zwaar voor onze lichamen." Met het oog op de toekomst hoopt ze dat ze de groenteteelt zodanig kunnen uitbreiden dat kooplui van de markt een truck kunnen sturen om de groenten op te pikken: "We hopen dat we langzaamaan genoeg groenten kunnen produceren om een kleine truck te vullen, zodat we niet 2 uur naar de markt hoeven te lopen".

In hetzelfde dorp woont Rima Thami. Zij is 25 jaar en woont bij haar schoonfamilie: haar schoonouders, zwager, haar man, en haar 2 kinderen. Rima heeft alleen ondervijs gehad tot ze 13 jaar was, omdat ze toen haar familie moest helpen in het huishouden. Ze is opgegroeid in een boerenfamilie en het werk op het land heeft ze van jongs af aan geleerd. Nu werkt ze, met haar schoonouders, op de familieboerderij van haar schoonfamilie. De velden liggen op steil terrein en dit maakt landbouw een enorme uitdaging. Haar man werkt meer als arbeider dan in de landbouw, omdat dit veel meer inkomsten oplevert. Rima vertelt: "Er zijn veel mogelijkheden voor arbeiders sinds de aardbeving. Dus mijn man investeert daar meer tijd in. Het levert ons een goed inkomen op."

Rima Thami geeft water aan de paddenstoelen

Vanaf 2016 doet Rima mee aan de trainingen van ISARD. ISARD heeft toen een irrigatie systeem aangelegd in hun dorp, waardoor de dorpingen commerciële groenteteelt konden gaan doen. Voor die tijd verbouwden de meeste mensen alleen rijst en maïs, en alleen in het regenseizoen. Rima heeft trainingen gevolgd om plastic tunnels te maken en daarin groenten te verbouwen, zaadbedden te maken, ze leerde over de cyclus van de verschillende gewassen en over pesticiden en mest. Ze verbouwt nog steeds rijst en maïs, maar heeft dit uitgebreid met een groot aantal verse groenten en chili's. Ze is ook erg succesvol in de kweek van paddenstoelen. Sinds de trainingen van ISARD besteedt ze het grootste deel van haar dag op het land, het hele jaar door. Elke dag is het werk weer anders: de ene dag

moet ze het land omploegen, de andere dag is ze aan het zaaien.

Afgelopen jaar heeft Rima een goed inkomen weten te halen uit slechts 1 tunnel en kleinschalige chili-teelt. De belangrijkste ontwikkeling voor Rima is dat de groenteteelt ervoor zorgt dat haar gezin nu een voedzame maaltijd krijgt. Daarnaast bieden de inkomsten uit de verkoop van de producten op de markt ook veel voordelen. Ze kan nu voor haar kinderen medicijnen en kleding kopen, en kleinigheidjes zoals snoepjes, zonder dat ze daarvoor afhankelijk is van haar man. Dit heeft haar ook meer onafhankelijkheid gegeven als vrouw: "Ik voel me nu persoonlijk erg onafhankelijk. Mijn familie is trots op me en steunt me. Mijn burens en vrienden steunen me ook en ik heb ook het gevoel dat ze naar me opkijken. Andere boeren komen soms naar mij toe voor advies over groente telen en de tunnels."

De Junior Technical Assistants van ISARD ondersteunen de boeren om hun werkzaamheden op te schalen en meer land te bewerken. Rima ziet veel mogelijkheden voor haar gezin voor de toekomst: "Dit is mijn tweede jaar in commerciële landbouw en ik heb vertrouwen dat als ik het kan uitbreiden, er veel mogelijk is. Het levert goede inkomsten op. Mijn man zou dan niet meer als arbeider hoeven te werken. Ik ben van plan om ieder jaar meer tunnels aan de boerderij toe te voegen."

Rima Thami voor haar tunnel met groenten

Een Junior Technical Assistant van ISARD komt bij Rima Thami kijken hoe haar groenten ontwikkelen

Bezoek van Ashok Sapkota (programmamanager GFN) aan Nederland

Door: Sandra Rutten-Kroot

Ashok Sapkota, programma-manager van Green Foundation Nepal en eerder van CHES, is de afgelopen maand in Nederland geweest. Samen met zijn vrouw Susma is hij op huwelijksreis op uitnodiging van een vriendin uit Nederland. Een bezoek aan ICFON mocht natuurlijk niet ontbreken.

Bezoek Ashok

Namens het bestuur zijn Henk Rüger en Sandra Rutten-Kroot naar Amsterdam gegaan waar Ashok, samen met zijn vrouw, in het huis van voorzitter Wilko Verbakel werd verwelkomd. Ashok vindt Nederland prachtig en is verbaasd over alles wat in Nederland zo goed is georganiseerd. Daarnaast vindt hij het land erg schoon en de mensen vriendelijk. Tijdens de meeting discussieerden we over het nieuwe project in Darbung, dat sinds 2018 loopt onder de vlag van Green Foundation Nepal (GFN). Ashok had een powerpoint presentatie gemaakt vergezeld van foto's, waardoor we een goed beeld kregen. De boeren die deelnemen aan het project zullen in een jaar ongeveer 450 euro gemiddeld gaan verdienen. Grootste uitdaging is het ervoor zorgen dat jongeren niet in landen als Qatar en andere golfstaten gaan werken. Daar kan men in korte tijd veel verdienen, wat ervoor zorgt dat veel (jonge) mannen het land uittrekken. Helaas doet de overheid niets om dit te voorkomen. Vandaar dat we aan Ashok hebben gevraagd

of hij, als hij terug is, aan de jongeren van de dorpen wil vragen wat ze nodig hebben om in hun eigen dorp te blijven wonen. Misschien dat leuke activiteiten, zoals het aanbieden van sporten in de avond of een filmhuis of iets dergelijks kan bijdragen aan binding met het dorp. Verder zagen we dat er al veel verschillende trainingen gegeven zijn aan vrouwen en dat ook de kinderen deelnemen. Zo worden zij onder andere bewust gemaakt van het schoonhouden van hun dorp en van het belang van hygiëne.

Begin volgend jaar zullen we in de Samachar een uitgebreide update geven over het verloop van het nieuwe project.

Na de presentatie verzorgde de vrouw van Wilko een heerlijke Nepalese lunch, dal bhat, waar Ashok en zijn vrouw erg blij mee waren. Daarna trok het stel, vergezeld van hun Nederlandse vriendin, naar Amsterdam om onze hoofdstad te verkennen.

4 vragen aan...

Door: Henk Rüger

Naam: Barbara Wurfbain
Leeftijd: 77 jaar
Beroep: gepensioneerd (onder meer) acteur/docent
Woonplaats: Amsterdam
Donateur ICFON: vanaf 1990

Barbara zal op de donateursdag op 24 november vertellen over haar ervaringen met reizen in Nepal. Ze vindt een dergelijke dag erg nuttig voor de binding met de donateurs. Ze was bestuurder van het eerste uur van ICFON met onder meer Jos Bus en Glenn Mitrasing en is ongeveer 8 jaar bestuurslid geweest. In Zoeterwoude heeft ze destijds een eerste Nepaldag georganiseerd (HR).

Waarom Nepal?

Na mijn eindexamenscriptie over India wilde ik daarheen om te helpen. Dat werd me afgeraden, maar werd me verteld: je kunt wel wat van de mensen daar leren. Toen de kinderen uit huis waren kreeg ik een brochure van Cross Country Travels in handen. Daarin stond een reis naar Nepal. Dat leek me een mooi alternatief voor India. Het werd een reis met veel obstakels vanwege de Koeweit-crisis. In Kathmandu aangekomen waren we van alles kwijt. Maar eenmaal in Nepal werd ik overweldigd door de warmte en liefde van de mensen en de schoonheid van het landschap. Ik werd verliefd op het land en dat is nooit meer weggegaan.

Vaak in Nepal geweest?

In totaal negen keer. Naast de eerste georganiseerde reis heb ik vaak met een gids en een drager trekkingen gedaan. Ik ben ook in Dolpo geweest toen dat nog heel weinig werd bezocht. Ik zou overigens niet in Nepal kunnen wonen. Op basis van gesprekken met een Nederlandse vrouw die met een Nepalees was getrouwd heb ik de conclusie getrokken dat het leven voor een vrouw in Nepal niet eenvoudig is. Je wordt als westerling ook heel gemakkelijk als een "wandeland dollarbiljet" gezien. De cultuur daar is zo anders, je wordt nooit één van hen.

Hoe kijk je aan tegen de ontwikkelingen in Nepal?

Het gaat allemaal wel langzaam. En als je dan ziet dat er zoveel hulporganisaties zijn die zich bekommeren om Nepal, dan vraag je je wel eens af waarom die hulpverlening niet meer snelheid brengt in het ontwikkelingsproces van Nepal. Is het de grote bevolkingsgroei door een niet goed werkende familyplanning? En natuurlijk speelt de vraag waar het geld van de internationale steun in Nepal terecht komt of juist niet terecht komt.

Als voorproefje op je bijdrage aan de donateursdag heb je vast al wel een aardig verhaal voor ons.

Ik ben twee keer te gast geweest in het geboortedorp van mijn gids, waarvan één keer met mijn dochter. Die gids woonde in het dorp Basari in de Ganesh Himal. De eerste keer sliep ik naast het geitenhok met de hete adem van de geiten in mijn nek. Die keer met mijn dochter sliepen we in een bijgebouwtje en toen we in onze slaapzakken stapten ontdekten we twee enorme spinnen tegen het plafond. Mijn dochter had het niet meer en heeft haar slaapplaats acuut ingeruild voor het balkon. Maar in de bergen kan het knap koud zijn, het vroom er zelfs, maar met muts op en met warme kleren in de slaapzak was dat altijd beter dan binnen vlak onder die spinnen. Ik heb zelf wel binnen geslapen.

We hebben bij die gids overigens ook een inwijding van een jongen tot man meegemaakt. De mensen kwamen van heinde en verre en het was een kleurrijk schouwspel.

Lokale bevolking opgetogen over overeenkomst Nepal en China over herstel van de Miteri brug

Door: Nini Jonkman (bronnen: Himalayan Times, Khabarera, Kathmandu Post)

Tijdens het bezoek van premier van Nepal aan China in juni zijn de twee landen overeen gekomen om de Miteri (vriendschap) brug van Tatopani te herstellen en de grens bij Tatopani te heropenen. De lokale bevolking is hier volgens de kranten erg opgetogen over. De Miteri brug ligt in het Sindhupalchowk district, waar ook onze partner ISARD actief is.

De Miteri brug, die Tatopani in Sindhupalchowk verbindt met Khasa in Tibet, is door de aardbeving in 2015 beschadigd geraakt. China heeft na de aardbeving om veiligheidsredenen de grens bij Tatopani gesloten. Hierdoor kon vrachtverkeer niet meer goederen naar het buurland exporteren. Een tijdelijke brug moest als noodoplossing dienen. Als gevolg van het sluiten van het grensgebied bij Tatopani zag de Nepalese overheid inkomsten teruglopen en zijn ook veel mensen hun baan kwijtgeraakt. Herstel van de brug maakt ook de heropening van de grens bij Tatopani mogelijk, waardoor een korte en toegankelijke route tussen Nepal en China ontstaat.

Verschillende lokale politici hebben zich afgelopen jaren ingespannen om de grens te heropenen en de Miteri brug te herstellen en zijn blij met de overeenkomst tus-

sen Nepal en China. Onder leiding van lokale politicus dhr. Sapkota heeft een team bij de premier aangedrongen om het initiatief te nemen om het grenspunt te openen. “De herhaalde politieke en diplomatieke inspanningen om de Tatopani-grens te heropenen, hebben succes geboekt. De rol van de premier om het grenspunt te heropenen is positief”, aldus Sapkota.

Raj Raj Poudel, voorzitter van de gemeente Bhotekoshi, vindt het een welkome overeenkomst dat de Miteri brug wordt gereconstrueerd. “Hoewel we verdrietig waren omdat de grens drie jaar geblokkeerd was, zijn we nu hoopvol”, zegt hij. Hij voegde eraan toe dat het ook tijd is om de weg boven Bahrabise te repareren. Ook andere leiders zijn hoopvol over dit nieuws. Poudel: “Met de hervatting van de grens hoop ik dat de zakelijke activiteiten weer zullen floreren.”

Omdat de Miteri brug en Tatopani in het Sindhupalchowk district liggen, waar onze partner ISARD actief is, hebben wij aan medewerkers van ISARD gevraagd hoe zij tegen dit nieuws aankijken. Aangezien dit één van de twee verbindingen met China is, zal de Tatopani Bazar weer beter gaan functioneren door de heropening van de brug en de weg. Bivas Neupane van ISARD verwacht niet dat dit een enorme impact gaat hebben op het dagelijks leven van de meeste dorpsbewoners: “Het openen van de weg zal niet een significante impact hebben op het leven van gewone dorpsbewoners, maar misschien is er wel veel impact voor handelaren en zakenmensen.” *(tekst gaat verder op pag. 16)*

De meeste boeren die door ISARD worden ondersteund in groenteteelt verkopen hun producten op de markt van Barhabise. Daar is over het algemeen genoeg vraag naar hun producten en de meeste boeren kunnen al hun producten in Barhabise verkopen. Er zijn wel een paar boeren die grote hoeveelheden tomaten en paddestoelen produceren waar ze in Barhabise geen goede prijs voor kunnen krijgen. Als de Tatopani Bazar weer goed gaat functioneren kunnen ze daar waarschijnlijk een betere prijs voor hun producten krijgen. Een consequentie van de heropening van de grens

betekent ook dat Chinese producten Nepal in kunnen komen en dat Chinese producten ook op de Nepalese markt verkocht gaan worden.

Bivas verwacht niet dat deze handelaren zich op de lokale markten gaan richten waar de ISARD boeren hun producten verkopen: "In het verleden kwamen de groenten ook niet naar de lokale markten, maar gingen rechtstreeks naar Kathmandu. Het is moeilijk om te zeggen wat nu gaat gebeuren, maar ik verwacht niet dat de handelaren zich op de kleine markt richten waar wij in werken."

Nieuwe folder ICFON

ICFON werkte al enige tijd met een folder waarvan de inhoud op een aantal punten inmiddels was achterhaald door een nieuwe actualiteit.

Niet vreemd als je beseft dat die folder al zo'n tiental jaren geleden was gemaakt. Er is in die tijd het nodige veranderd in Nepal en in de manier waarop ICFON zich inzet voor de projecten die we daar helpen realiseren. In de nieuwe folder wordt de zienswijze van ICFON op de ondersteuning van de projecten uiteen gezet op basis van recente uitgangspunten. Er is ook naar gestreefd om de informatie wat minder tijdsgebonden te maken, zodat de "levensduur" van de folder niet te kort wordt.

Op de donateursdag op 24 november zal er uiteraard voor worden gezorgd dat de folder voor iedere bezoeker beschikbaar is. We zijn erg benieuwd wat u van de folder vindt.

ICFON VERSTREKT

- Hulp aan educatieve en humanitaire projecten in Nepal
- Informatie over Nepal en ICFON-projecten
- Advies over hulp aan ontwikkelingsprojecten
- Bulletins met informatie over Nepal

BEGUNSTIGER

Zij die een gift aan de stichting doen, zijn begunstiger van de stichting. Omdat ICFON beschikt over de ANBI-status zijn deze giften fiscaal aftrekbaar. Indien u 35 euro of meer schenkt ontvangt u viermaal per jaar de nieuwsbrief Samachar (Nepali voor Nieuws).

E-mail: info@icfon.nl
Website: www.icfon.nl
Twitter: www.twitter.nl/ICFON
Facebook: www.facebook.com/ICFON